

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 3 • Juni 2020 • 53. ÅRGANG

Ny kantor i Ytre Arna

Den nye kantoren i Ytre Arna heiter Jørn Skauge og er 31 år.
Side 20

Gudsteneste via Facebook
Side 2

Barn om korona
Side 6-7

Finn trøyst i kyrkja
Side 4

Til og med kirken stengte

Da vi gikk inn i 2020, var det få som forestilte seg hvordan våren skulle bli for oss i Arna menighet og i resten av verden. Det nye samtaleemnet var et virus som på brutal måte skulle forandre alt.

AV KRISTIN HAUKAAS

FØRSTE GUDSTJENESTE ETTER KORONASTENGING: Søndag 10. mai inviterte Arna menighet til gudstjeneste kl. 11 og kl. 12.15 – med deltakere på annenhver benk og god avstand. (Foto: Møyfrid Naterstad Opheim)

Med vantro kunne vi se at skoler og barnehager ble stengt, kjøpesentre, samlingsplasser, kultur og idrett, alt ble avlyst og stengt ned. Hjemmekontor ble den nye normalen, og anbefalingen fra myndighetene var at alle skulle holde seg hjemme. Til og med kirken stengte.

Så lenge Arna kirke har vært et kirkebygg, har det bare vært stengt i perioder når bygget har hatt behov for renovering, og da har det vært mulig å samles og delta på gudstjenester andre steder. Denne våren var alle kirker like stengt.

Verden har gjennom historien erfart at sykdom i perioder har preget samfunnet. Forskjellen i 2020 er at informasjon spres og er tilgjengelig med det samme. Vi har hørt om grusomme tilstander i andre europeiske land, og dette har ført til at mange har blitt redde. Redd for selv å bli syk, eller at viruset skal ramme noen vi er glad i. I slike situasjoner er det ekstra utfordrende at vi ikke kan møtes. Kirken er en plass hvor mange finner trøst, håp og oppmuntring, en plass vi vanligvis søker når ting er vanskelige.

Arna og Ytre Arna menigheter klarte å tenke nytt og var kreative. Internett ble i denne krisen en viktig plattform hvor evangeliet ble spredd gjennom andakter, gudstjenester og musikk. Det var fint å logge seg på og delta i fellesskapet hjemmefra. Kirken var med selv om den var stengt.

I denne perioden har mange hatt behov for hjelp. Det har vært fint å se mennesker strekke ut en hånd og hjelpe hverandre med daglige gjøremål, som å handle mat i butikken for mennesker i karantene. Mange har gjort mye for å oppmuntre og styrke lokalsamfunnet. Telefonsamtaler og meldinger til de som er alene, små oppmerksomheter som ble viktige, og nyhetsbrev fra menigheten i postkassen. Barn tegnet regnbuer og skrev «Alt blir bra» og hengte det opp i vinduer for at forbi-passerende skulle få ta del i håpet. Alt skal jo bli bra igjen!

Nå har vi heldigvis kommet så langt at vi kan delta på gudstjenester igjen. Både Arna og Ytre Arna kirke har åpnet for ordinære gudstjenester, med en del smitteverntiltak. Dette er viktig. Nå som samfunnet åpner mer og mer, er det viktig at vi ikke slipper helt tak i forsiktigheten og dugnadsånden alle har vist.

Det kan virke strengt. Vi må holde avstand, vi må være forsiktede. Vi må sette grenser for oss selv og for andre, og dette må vi gjøre en stund til. Til det er helt trygt. Det er mye kjærlighet i å sette grenser, det betyr at vi bryr oss så mye at vi verner om det som er det viktigste for oss, våre medmennesker.

Alt skal bli bra igjen.

Koronatid i Ytre Arna kyrkje

Vi er framleis i koronatid, og det er sett ei grense på maks femti personar som kan vere tilstades ved gudstenestene.

AV TOR ODDVAR HOLMEFJORD

17. mai opna Ytre Arna Kyrkje for gudsteneste for første gong etter at kyrkjene vart stengde. Det vart ei spesiell gudsteneste, med stengte benkar, god avstand, utan nattverd, og inga helsing eller samtaler inne i kyrkja etter gudstenesta. Samstundes var det godt å få vere i kyrkja med tekstlesing og preike med sokneprest Ingvar Fløysvik.

Dette har vore ei rar tid, med digitale minigudstenester med Ingvar Fløysvik og Ytre Arna Vokal. Nokre av desse minigudstenestene er framleis å finne på heimesida til Ytre Arna kyrkjelyd.

Kyrkja har vore open ein til to dagar i veka, der ein kunne kome og sitje ei stund i benkane og vere tilstades i Guds hus. Det vert halde fram med open kyrkje kvar onsdag kl. 11.30-14.00. Siste onsdag før sommarferien blir 17. juni.

EI SPESIELL GUDSTENESTE: Den første gudstenesta i Ytre Arna etter at kyrkjene stengde, blei halden 17. mai, med stengte benkar, god avstand, utan nattverd, og inga helsing eller samtaler inne i kyrkja etterpå.

Maling av kyrkjelydshuset i Ytre Arna

Mange har sikkert lagt merke til at kyrkjelydshuset i Ytre Arna har vorte meir og meir malingsslite. No kunne ikkje soknerådet vente lenger, og dei har leigd inn eit malarfirma til å ta seg av denne jobben.

Så kom koronaen, og det vart slutt på både gudstenester og ofringar til eige arbeid i kyrkjelyden. Benthe Vevle, som er administrativ leiar i Ytre Arna kyrkjelyd, bad difor kyrkjelydsbladet om å skrive litt om dette.

Arbeidet med å male heile huset kjem til å koste over 300.000 kroner, og det hadde vore fint om nokon ynskte å gje ei gåve til dette arbeidet. Dette kan du gjere ved å bruke kontonr. 3633.30.02625, eller Vipps til nr. 12191 Ytre Arna sokn.

– Vi set stor pris på om nokon ynskjer å hjelpe oss med dette viktige arbeidet seier Benthe Vevle.

FINN RO I YTRE ARNA KYRKJE: –
 Helsa er ikkje så god, og hjartet er litt
 øydelagt, så no kjem eg berre her,
 ikkje andre stader. Det er godt å sitja
 ned og takka Jesus for at han hjelper
 og passar på meg, fint å venda meg
 til Far i bøn, seier Fikerte, som er
 papirlaus flyktning frå Etiopia.

Heimlaus

I sist nummer skreiv diakon Marit Bjørsvik om dei vanskelege kåra for papirlause.
 I dette nummeret vil me fylgja opp ved å snakka med ei av dei.

TEKST OG FOTO: INGVAR FLØYSVIK

Fikerte er frå Etiopia. Ho flykta for snart elleve år sidan og kom då rett til Noreg. Ho fekk ikkje opphald, men det er heller ikkje noko alternativ å reisa tilbake. Dermed er ho låst til mottakssystemet.

– Eg har vore på Bremnes, på Valen i Kvinnherad, i Hauge-sund og no godt og vel to år på Arna mottak. Eg har ingen kontakt med familien heime. Det er eit stort sagn, fortel ho.

– **Korleis er det å bu på eit mottak år etter år?**

– Det er vanskeleg. Me bur to på same rommet, ofte frå ulike land og kulturar, gjerne med forskjellige religionar og sjølv-sagt forskjellige skikkar og personelege vanar. Kjøkken, toalett, bad og liknande er felles. Det er ikkje berre lett, me er trass alt ikkje born, men vaksne menneske. Me har ulike matvanar og ulik smak. Og vil eg laga nokon av dei rettane eg kjenner frå heimlandet mitt, er ingrediensane svært dyre.

Då koronaepidemien kom, hadde me i Ytre Arna kyrkelyd nettopp teke til med open kyrkje kvar onsdag kl. 11.30-14.00. Etter at alt vart stengt ned, har me prøvd å halda kyrkja open fire timar to dagar i veka. Då har Fikerte vore ei av dei som gjerne har kome innom og sett seg stille ned med Bibelen eller i bøn.

– **Du er kristen. Er du med i noka kristen forsamling?**

– I Etiopia gjekk eg i den ortodokse kyrkja og i ei evangelisk kyrkje. På Bømlo gjekk eg både i kyrkje og bedehus, og i Haugesund var eg med i ei kvinnegruppe. Men no er ikkje helsa så god, og hjartet er litt øydelagt, så no kjem eg berre her, ikkje andre stader. Det er godt å sitja ned og takka Jesus for at han hjelper og passar på meg, fint å venda meg til Far i bøn.

Så går ho tilbake opp bakkane til mottaket, eit mottak som berre hadde kontrakt med Staten til i juni, men som no får leva i alle fall ut året. Kanskje må Fikerte då flytta igjen, til endå ein ny stad, endå eit nytt dobbeltrom med endå ein ny, vilt framand person.

Kompostering – ein lovsong til Gud?

Denne sommaren utfordrar menighetsbladet alle, inklusive oss sjølve, til å gjere noko med den delen av avfallet vårt som kan bli til jord igjen. Tenk om alle kyrkjene våre kunne lage god plantejord av all kaffigruten vi produserer!

TEKST: HELEN TOPPE, DIAKONIMEDARBEIDER I SALHUS MENIGHET

MATAV FALL BLIR MATJORD: Du kan enkelt lage ein komposthaug bak i hagen, du kan snekre ein bingje, eller du kan investere i ein dyrare tett bingje som held rottene vekke. Finn fram til den måten som passar best for deg. (Foto: Pixabay)

Gud skapte jorda så finurleg og sjølvgåande at vitskapsfolk framleis forskar og undrar seg over den geniale oppbygginga. Alt heng saman, alt bidrar til at livet på jorda fortsatt gjev levevilkår til nye generasjonar av både plantar, dyr og menneske.

Vi er satt til å forvalte dette mangfaldet. Til å bruke våre evner, fornuft og vilje til å oppretthalde livet i alle former, som ein lovsong til Gud. Overforbruk og forureining gjer oppgåva utfordrande. Men det gjev oss inga unnskyldning til å gje opp. Ingen kan redde jorda åleine, men alle kan bidra litt.

Så lenge Bergen kommune ikkje samlar inn matavfall, er det kvar og ein sitt ansvar å la næringsstoffa gå tilbake til naturen. Denne sommaren vil eg ta eit tak for kompostering. Det krev litt av oss. Litt arbeid, litt viljestyrke, litt pengar. Men det er verd det.

Det finst ulike måtar å kompostere på. Siste nytt er «bokashi-kompost». Liten i størrelse passar den perfekt i leiligheter utan tilgang til hage. Komposteringsprosessen går fort, og du får god jord til blomster og grønsaker du kan dyrke på altanen. I tillegg kan du tappe næringsrik væske til vatning av plantene. Bokashi kan kjøpast på nettet, eller hos fleire forhandlarar i Åsane.

Av tradisjonelle kompostbingjar finst det mange ulike modellar. Du kan enkelt lage ein komposthaug bak i hagen, du kan snekre ein bingje, eller du kan investere i ein dyrare

Kan eg gjer' nokke med det?

Menighetsbladet ønsker å vera ei hjelp i kvardagen til å bry seg om miljøet. Vi har ein kamp å kjempe, både for skaparverket og for rettferd.

tett bingje som held rottene vekke. Finn fram til den måten som passar best for deg.

Bir si nettside er ein god stad å begynne når du skal velge komposteringsmetode. Der finn du mange gode tips. Til og med oppskrift på korleis du snekrar din eigen bingje. I tillegg kan du søke Bir om inntil tusen kroner i tilskot til kjøp av kompostbingje (max 50 prosent av innkjøpspris). Det kan vere lurt å sjekke med Bir kva kompostbingjar som er godkjente for å få tilskudd frå dei.

I Åsane får du kjøpt ulike kompostbingjer og bokashi hos Åsane Hagesenter, Bergen Fengsel, Clas Ohlson, Plantasjen, Coop, Felleskjøpet og Jula.

BOKASHI-SPANN TIL HEIMEBRUK: Komposteringsprosessen går fort, og du får god jord til blomster og grønsaker du kan dyrke på altanen. I tillegg kan du tappe næringsrik væske til vatning av plantene. (Foto: Brianna Laugheri/Creative Commons)

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerrhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Barneplikk på pandemien

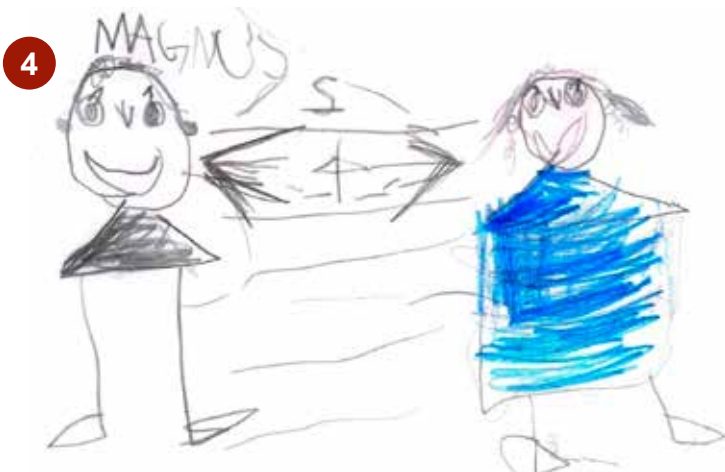
Barna i Salhus barnehage har laget flotte tegninger til kirken og leserne av menighetsbladet, der de deler med oss hvordan de opplever dagene med koronarestriksjoner.

TEKST: HELEN TOPPE OG MAGNE FONN HAFSKOR

Pedagogisk leder Merete Bjørsvik forteller at de sammen har pratet mye om denne spesielle tiden. Barna har reflektert og samtalt sammen med Merete etter mange uker borte fra barnehagen og hverandre.

– Jeg er imponert over hvor forståelsesfulle og flinke barna er. De har virkelig forstått alvoret, og takler livet i kohorter bra. Tankene og refleksjonene har de uttrykt i disse flotte tegningene til oss.

1. SAVNER Å LEKE MED VENNENE: Denne tegningen får tydelig frem savnet etter å leke sammen med andre barn.

2. PÅ TRYGG AVSTAND: Denne tegningen viser en dinosaur som løper fra et koronavirus.

3. BLÅTT HJERTE: «Jeg tenkte at dere i kirken ville bli glad for hjerter, derfor har jeg tegnet hjerter» sier den unge kunstneren bak denne tegningen.

4. SOSIAL DISTANSERING: «Jeg savner å klemme» sier barnet bak denne tegningen.

5. HÅNDVASK: «Vi vasker hendene mye» er underteksten her, der vi tydelig ser hvordan viruset mistrives innimellom såpeboblene.

6. HAR SAVNET BESTEFORELDRENE: «Nå kan jeg endelig være sammen med besteforeldrene igjen – ute» sier barnet bak denne glade tegningen.

7. TIL FRI TOLKNING: Denne fine fargesammensetningen sier kanskje noe om tilværelsen i hjemmekarentene?

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barne-sanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvejungen (4-åringer)
- › Førskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
SEREMONI, SOM
INKLUDERER ALT
DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

*Begravelsesbyrået for
byen og distriktet*

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

Det er ingen
selvfølge at
noen ordner
bursdagsgave

Tusenvís av barn i Norge opplever at
det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med
alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

Blå Kors

Annonserer?

En annonse i menighetsbladene når alle
husstander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus,
Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

For annonsering -
kontakt **Torill Hatlebrekke Husebø** på

995 50 787

Hilsen fra kirkerådslederen:

For en kirke! For en gjeng medarbeidere! For et lag vi er!

«Vi har igjen sett betydningen av kirkens evne til å være til stede ved en krise» skriver kirkerådsleder Kristin Gunleiksrud Raaum.

Kirkens grunnleggende refleks når noe skjer, når krisen rammer er å åpne dørene. Tenne lys! La evangeliet lyde! Gi håpet rom i toner, ord og handlinger. De siste ukene har vi ikke kunnet åpne det rommet. Og likevel: Det har vært så mye synlig kirke, ikke minst i påsken. Jeg ble berørt og takknemlig hver eneste dag. Jeg fulgte gudstjenester på tv og liturgiske sendinger på sosiale medier. Så takk.

Takk til alle kirkelige medarbeidere som kastet dere rundt og erobret nye arenaer. Med musikk og salmer, bibeltekster og refleksjoner, med gjenkjennbar liturgi på nye stier. Det var forkynnelse i alle kanaler. Og det holdt, det holdt så det suste. Innholdet! Om teknikken noen ganger var litt slarkete, nådde budskapet, varmen, troen igjennom. Jesu Kristi død og oppstandelse ble rikelig forkynt denne påsken. Takk!

Takk til medarbeidere som har stått på, jobbet hardt og vært fantastisk kreative.

SYNLIG KIRKE I EN KRISETID: «Det har vært så mye synlig kirke, ikke minst i påsken. Jeg ble berørt og takknemlig hver eneste dag. Jeg fulgte gudstjenester på tv og liturgiske sendinger på sosiale medier» skriver Kristin Gunleiksrud Raaum. (Foto: Kirkerådet)

Det er en voldsom oppblomstring av kreativitet og kompetanse som overgår alt jeg kunne forvente. Og nå ser jeg at

den teologiske og kirkefaglige diskusjonen kommer. Hva gjør dette med oss, hvordan skal vi være kirke nå? Så har vi også erfart at kirke på nett kan aldri være det samme som kirke i kirken. Det ene kan ikke erstatte det andre. Og det ene truer ikke det andre. Men det kan utfylle hverandre. Vi har også erfart for alvor at vi på nett kan treffe mennesker som ellers ikke går i kirken. Om dette kan bidra til å hvelpe ned dørterskelen til kirkerommet, er det flott.

Vi har igjen sett betydningen av kirkens evne til å være til stede ved en krise. Til å hive seg rundt når mennesker trenger det. Med et språk for alvor og mørke – og håp. I påsken så vi mange eksempler på ord og liturgi i tomme kirkerom, formidlet gjennom kamera og mikrofon. Kirken var der. Dere var der! Takk!

Hilsen fra en stolt og takknemlig kirkerådsleder,
Kristin Gunleiksrud Raaum

Kirkene gjenåpner

Den norske kirke gjenopptar gradvis gudstjenester og andre aktiviteter, i tråd med regjeringens smittevernregler.

TEKST OG FOTO: KIRKERÅDET

Gjeldende fra og med 7. mai har regjeringen åpnet for å holde arrangementer med inntil 50 deltakere på offentlig sted. De nye reglene forutsetter at en ansvarlig arrangør legger til rette for minst én meter avstand mellom deltakere.

Kirkerådet, Bispemøtet, KA og styret i Norges kirkevergelag har samtidig utarbeidet en ny bransjestandard. Denne inneholder smittevernregler for hvordan gudstjenester og andre kirkelige handlinger kan gjenopptas på en forsvarlig måte.

Lokale ansvarsroller må klargjøres, ansatte trenger opplæring og gudstjenestene må forberedes. Lokalt må kirkene også sikre at kirkebyggene blir forsvarlig vasket. Ikke alle kirker kunne derfor åpne allerede søndag 10. mai, slik det ble lagt opp til.

GRADVIS GJENÅPNING: – Kirkene kan gjenåpnes når menighetene har innarbeidet tiltakene for smittevern, sier direktør i Kirkerådet Ingrid Vad Nilsen. (Foto: Kirkerådet).

NATTVERD MED ANTIBAC:
– Nattverdsbrødet vil bli overrakt i et beger, og prestene vil tydelig vaske seg med håndsprit før de tar i noen ting, sier Øystein Skauge.

– Det er ikke farlig å møtes i kirken

– Fra kirkens side er vi godt forberedt når vi nå åpner opp igjen. Vi har blitt kurset og vi har rutiner for hygiene, slik at det ikke er farlig å møtes i kirken, sier prost i Åsane Øystein Skauge.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kirkene har langsomt begynt å åpne opp igjen både for gudstjenester og kirkelige handlinger, etter vårens koronarestriksjoner.

– Det har vært veldig spesielle tider, sier Øystein Skauge.
– Ingen har opplevd noe slikt før. Det aller mest spesielle må vel være at kirken ikke fikk feire påske. Dette var helt ekstraordinært, og det er vel første gangen i kirkens historie at det ikke har vært gudstjenestefeiring i påsken. Det var også veldig leit at pårørende ikke kunne få med seg alle som ville ønsket det i en begravelse.

– **Kirken har likevel vært på? Jeg tenker på all aktiviteten i sosiale medier, med videosnutter og direkteoverførte gudstjenester.**

– Ja, så når jeg sier at vi ikke fikk feire påske, så må det modifieres til at vi ikke fikk møtes til gudstjeneste i kirkene våre. Men du verden, det ble jo markert, ikke minst på digitalt vis, og det gjorde at det sikkert var flere enn gjennomsnittlig som fikk høre påskebudskapet.

– **Tror du det kan komme noe godt ut av en slik krise?**

– Det vil tiden vise. Vi lærer mange nye ting, det er helt åpenbart. Jeg håper at vi er tilbake i et normalt liv så snart som mulig, både i kirken og ellers i samfunnet, sier han.

– Jeg håper at folk kan begynne å slappe av, og jeg håper at folk tror oss på at vi er godt forberedt når vi nå åpner opp igjen. Det er trygt å komme til kirken. Vi har blitt kurset og vi har rutiner for hygiene, slik at det ikke er farlig å møtes i kirken.

– **Hvilke tiltak gjør dere?**

– For det første så sier vi at de som er syke, de skal holde seg hjemme. For det andre sier vi at ansatte som er syke ikke skal gå på jobb. Og for det tredje legger de som jobber her ned et stort arbeid i å forberede kirkerommet på at folk skal kunne komme hit. De vasker og har tatt alle forholdsregler, så dette blir tatt på høyeste alvor. Vi leker ikke med dette.

Under gudstjenesten skal det være minst én meter avstand mellom kirkegjengerne. De vil ikke få utdelt salmebøker (salmene vil bli trykket på papir eller vises på storskjerm/lerret), og under nattverden vil prestene tydelig vaske seg med håndsprit før de tar i noen ting.

– **Nattverden kommer til å ta lang tid på denne måten?**

– Jaaa, litt mer enn vanlig. Det samme gjelder for så vidt også med dåp. Vi vasker oss med sprit før vi døper barna, vi tar ikke unødvendig på noe som helst, og vi berører ingen.

Skauge synes det var veldig leit at kirkene ikke kunne holde konfirmasjoner nå i vår, men er glad for at de fleste nå vil kunne gjennomføres innen utgangen av september.

– På det tidspunktet regner vi med at kirken vil kunne åpne for inntil 200 personer, dersom det er plass til det med de avstandene det er snakk om.

– **Det blir tiltak lenge?**

– Det kan godt være at vi må ha tiltak helt til neste år, men det skal vi for så vidt kunne leve med. Men det er viktig å kunne møtes, å kunne ha sosial omgang. Fra sentralt hold har vi nå fått smitteverntiltak for diakonale tiltak som eldre-treff og slike ting. Da vil det ikke bli servert kaffe og kaker. Skal de ha matservering, så må de ha med seg selv. Det blir som i gamle dager; ta med en kopp.

– **Og kirkekaffe uten kaffe?**

– Det blir nok ikke vanlig kirkekaffe på lenge, men det går jo likevel an å ha sosiale samlinger, at man kan sette seg ned og prate og holde disse avstandene.

– **Hvordan har folk i menighetene reagert på koronatiltakene?**

– Flere har uttrykt at de er redde. Jeg synes det er vondt å høre, men jeg må bare respektere at de har det slik. Jeg kan ikke ta fra dem den følelsen, sier Skauge.

– Ellers er det veldig mange som har savnet det å gå til gudstjeneste. Samtidig ser vi at det ikke er så mange som kommer etter at vi åpnet opp.

– **Mange er nok fortsatt redde?**

– Ja, jeg tror det er mange som henger i et slikt redselstau som holder dem tilbake. Jeg kan ikke kutte det av. Folk må finne det som er rett, hver for seg. Jeg kan ikke hente noen.

Mange av de eldre i menighetene har nok opplevd dette ekstra sterkt, siden de tilhører den gruppen som er blitt hardest rammet av pandemien. Et av tiltakene for å møte situasjonen har vært at det ikke ble holdt egne gudstjenester på sykehjemmene.

– Det er klart at kirken tenker at slik skal det ikke være, men foreløpig får vi ikke komme inn på sykehjemmene – og det er nok riktig enn så lenge, sier Skauge.

– **Ja, for vi vet jo heller ikke hva som skjer nå når samfunnet langsomt åpner opp igjen?**

– Vi vet ikke hva som skjer, og vi må være forberedt på at epidemien kan blusse opp igjen. For min egen del er jeg fullt klar over at jeg ikke er mer skjermet fra dette enn noe annet menneske, men jeg har innsett at det ikke hjelper å gå rundt og være redd. Jeg må være forberedt på at jeg kan bli så syk at jeg kan dø av denne sykdommen – eller mer sannsynlig: av en helt annen sykdom. Men samtidig så må jeg leve.

– **Har det vært noen økning i antall døde i Åsane prosti?**

– Nei, og det er noe av det som er påfallende og som det er verdt å filosofere over. Vi har sett fryktelige bilder fra Italia,

Fakta

Smittevernveileder for kirken

Gjenåpning av kirker og gjennomføring av gudstjenester og kirkelige handlinger kan skje under følgende forutsetninger:

- Maksimalt 50 personer (i tillegg til medvirkende) til stede (inntil helsemyndighetene eventuelt gir nye/justerte råd).
- Minimum én meter mellom hver person (gjelder ikke personer i samme husstand), og minst mulig kontakt mellom personer.
- Minst mulig felles bruk og berøring av inventar og utstyr.
- Syke personer skal ikke delta eller være til stede ved gudstjenester og kirkelige handlinger.
- Det skal være gode rutiner for håndhygiene og renhold.
- Det skal føres oversikt (navn og mobilnummer) over hvem som er til stede, slik at kirken kan bidra ved eventuell smitteoppsporing.
- Mer informasjon/oppdatert smittevernveileder: kirken.no/korona

Spania og USA, og mange så for seg at vi kunne få noe lignende her. Slik ble det heldigvis ikke, sier han.

– Det siste jeg har lest er at det ikke har vært noen økning i antall døde totalt sett. Da jeg satt i bilen på vei til dette intervjuet hørte jeg på radioen at det nå ikke lenger er innlagt noen koronasmittede på sykehus i Bergen. I dag var det slutt. I dag ble den siste pasienten utskrevet. Så får vi håpe at det holder seg slik.

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS
Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

JANUS
SINCE 1895

Rolf's Matbu og Selskapservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Litleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C. 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

NÆRMAR SEG 1000-ÅRSJUBILEUM: Den noverande kyrkja på Hamre blei sannsynlegvis bygd i 1622. Opphavleg stod det ei stavkyrkje her, reist i 1024 etter at Mostratinget vedtok at Hamre skulle vere hovudkyrkje (fjerdingkyrkje) for heile Nordhordland.

Kyrkjestad i tusen år

I 2024 kan vi feira tusenårsjubileum for kristenretten i landet vårt, og lokalt i Åsane prosti det same for kyrkjestaden på Hamre.

TEKST: KRISTOFFER FOLDØY • FOTO: EDVIN BRATLI

Tenk deg at du stod i sjøkanten ein stad langs Hamre-landet for bortimot tusen år sidan. Innover i nordaust såg du noko som kom seglande, fleire råsegl som vaks seg større etterkvart som dei nærma seg. Drakar, fleire vikingskip med dekorert stamn og mange menn om bord kom glidande forbi.

Du hadde sett slike skip mange gonger før, men sjeldan langs denne stranda, i denne fjorden. Året er 1022. Sjefen om bord er Olav Haraldsson, som åtte år seinare skulle falla i slaget på

TEIKNESERIE FRÅ 1200-TALET: Rekonstruksjon frå 1995 av antemensale (alterbordsframside) frå ca. 1200 som i åtte bilete fortel historia om Jesu barndom. I hovudfeltet Maria med barnet.

Stiklestad og få namnet Olav den heilage, bli kåra til helgen i kyrkja og utropt til Noregs evige konge.

Med nokre få setningar har Snorre Sturlason gjort denne hendinga tilgjengeleg for oss. I «Soga om Olav den heilage» nemner han at Olav siglar ut Osterfjorden etter å ha vore på Voss.

Hovudkyrkje for Nordhordland

Kanskje var det grunnen til at kongen to år seinare, i 1024, bestemte at Hamre skulle vera kyrkjestad for hovudkyrkja i Nordhordland. For han hadde segla forbi og sett den gamle møteplassen i fjordsystemet, som var samlingspunkt også lenge før den første kyrkja blei reist. For alt vi veit, la han til land her også. Ferda hans vidare gjekk gjennom Hagelsundet nordover langs hovudleia.

Det var på Moster kyrkjeordninga for Vestlandet blei bestemt. Med seg hadde kongen ein dyktig administrator, Grimkjell, som hadde erfaring med slikt arbeid frå England. Grimkjell var prest og av adeleg slekt derifrå, og vart seinare arkitekten bak Olavs-liturgien i den katolske kyrkja og sterkt medverkande til helgenkåringa av kongen.

Samlinga på Moster i 1024 var det første kyrkjemøtet i Noregs historie, og kristenretten vart også vedteken der. Dei delte det som vi i dag reknar for Hordaland inn i fire kyrkje-einingar: To langs kysten og to innafør. Hamre sitt område strekte seg frå Fanafjorden i sør til Gulen i nord. Vi veit ikkje om det stod ei kyrkje på staden då eller om det blei bygd ei til dette føremålet, men Hamre fortsette å vera hovudkyrkje gjennom heile mellomalderen.

Tusenårsjubileum i 2024

I 2024 kan vi feira tusenårsjubileum for kristenretten i landet vårt, og her lokalt det same for kyrkjestaden på Hamre. Slike jubileum opplever ein ikkje ofte. Om fire år er det tid for å markera den historiske hendinga på staden der den tredje kyrkja no står. På staden som for tusen år sidan blei utpeikt for å spreia den nye kristentrua ut til folket her vest.

Det er ikkje verst, vi ligg til dømes framom Bergen i alder som i år markerar at byen er 950 år. Ein kan sjølv sagt undra seg over korleis dette gjekk til at akkurat Hamre av alle stader vart plukka ut som kyrkjestad så tidleg. Men, som eg vil visa i artikkelen her, ingenting er tilfeldig.

Osterøy ligg, som nemnd over, fint plassert med fastland på alle kantar, omkransa av ein fjord som stort sett ikkje er så brei, men mange stader svært djup. Berre ein stad har dette fjordsystemet eit utløp, og det er i vest mot det som er sjøvegen mot Bergen. Men her i vest passerer også hovudleia nordover langs kysten nokså nær øya, gjennom Hagelsundet.

Hamrebygda er difor sentralt plassert i nærleiken av det vestlegaste punktet på Osterøy, og langs stranda her vart det tidleg ein naturleg møtestad i fjordsystemet.

Ny kyrkje i 1622

Lenge før kristendomen slo rot på våre kantar kom antakelig folk roande og seglande hit for å ordna opp i saker og ting. Prestegarden på Hamre reknar ein med var busett i dei første århundra av vår tidsrekning, og samlingsstaden vart tidleg også ein tingstad.

Då kristendomen fekk fotfeste vart det årlege Gangedags-tinget halde her om våren. Gangdagane var vekedagane før

DØYPEFONT FRÅ 1250: Hovuda til fire vaktmenn held frå sidene utkikk i dei fire himmelreiningane, og skal vakta det heilage badet mot vonde krefter. Dåpsfatet oppi døypefonten er frå 1708.

Fakta

Hamre kyrkje

- Etter-reformatorisk langkyrkje med korte korsarmar på nord-vestspissen på Osterøy. Reist i 1622 som den tredje i rekkja av kyrkjer på same staden.
- Det finst ingen spor etter den første kyrkja som stod her (reist i 1024), men enkelte bygningsdetaljar frå stavkyrkja som kom etter er tekne vare på.
- Utvendig er kyrkja kledd i lafteverk. Koret og skipet har same breidde, men på kvar side har den grunne utskot som gjev den preg av å vere ei korskyrkje.
- Den eldste delen av inventaret er ein døypefont i kleberstein frå rundt år 1250.
- Alteret er av murt stein med relikviegemme. Dette kan stamme frå den tidlegare stavkyrkja.
- Det nest eldste i kyrkja er hovuddelen av eit middelaldersk alterskap. Dette er laga i Lübeck omkring år 1480.
- Av tømmerkyrkjene som blei bygd på 1600- og 1700-tallet står i dag berre åtte tilbake: Hamre, Holdhus, Gjerde (i Etne), Grindheim (i Etne), Åkra og Bømlø gamle kyrkje.
- Litteratur: Berge, Lars: Hamre Kyrkja (Bergen 1951), Foldøy, Kristoffer: Kyrkja ho er eit gammalt hus (Osterøy 2003).

Kjelde: kunsthistorie.com/fagwiki/Hamre_kirke

helgetorsdag, og då vart det også utført eit åkervekkingsrituale på kyrkjestaden.

Den første kyrkja som stod her veit vi svært lite om. Antakeleg var det ei enkel stavkyrkje med jordgravne stolpar, og ho har stått der kordelen i dagens kyrkje står.

Hamre kyrkje nummer to kom opp eingong ut på 1100-talet, som ei ombygging og utviding av den første. Dette var ei etter måten stor stavkyrkje med opphøga midtrom og synlege stavar i rader inne i kyrkjerommet. Alterstaden var den same i begge kyrkjene, og er også den same i kyrkja som står i dag.

Kyrkjebygget som møter oss på Hamre i dag er ei tømmerkyrkje frå 1622 – men som sannsynlegvis blei påbegynt allereie i 1585 skal ein tru ei innskrift på den gamle hovuddøra. Etter reformasjonen i 1536 var det naudsynt å gjera nokre arkitektoniske forandringar. Ein skulle mellom anna ha sitjeplasser til ein tredel av soknet i kyrkja. Så bygget blei forlenga mot sjøen, og fekk sett på eit markant tårn over inngangspartiet.

Opphavleg inventar

Innvendig kom der mykje nytt inventar som kunne samstemma meir med Luther si lære enn det katolske som var der frå før. Det gamle antemensalet som stod festa til alterfronten blei dekkja til, og ny altertavle kom på alteret i 1622. Den ber våpenskjolda til Knut Gyldenstjerne (lensherre i Bergen) og kona hans Sofie Lindenow, og er dekorert (truleg også konstruert og utskoren) av Lambert Tidemann frå Bremen.

Det gamle antemensalet frå om lag år 1200 blei i 1906 henta ut og er nå å finna i kyrkjesamlinga til Bergen museum. I kyrkja heng det ein rekonstruksjon på nordre langveggen.

VEGGPLANKE MED RUNETEIKN: Planke frå stavkyrkja med bumerke og runeinnskrift frå om lag 1310.

Frå katolsk tid har vi ennå bevart det gamle steinalteret med alterbord og relikviegøyme i stein. Dette er rett nok skjult bak eit finert trealter, men skal etter planen gjerast meir synleg til tusenårsmarkeringa. Kva slags relikvie kyrkja har hatt i sin eigedom veit vi ikkje. I alterbordet er det ei lita nedsenking, som eit stort halvt egg om lag, og utfasing for eit lok å ha over.

I tillegg har ein funne ein figur frå eit alterskrin som kanskje har stått på alteret, laga i Limoge i Frankrike på 1100-talet. Dette er ein av dei tre kongane som kom for å tilbe Jesus-barnet, laga i emaljert metall. Figuren, som er 9 cm høg, er òg å finna i kyrkjesamlinga i Bergen.

Døypfont frå 1200-talet

Vi er så heldige også å ha bevart hovuddelen av eit lite alter-skap laga i Lübeck kring år 1500. I skapet står Maria med barnet som himmeldronning, flankert av ein pave og ein kvinneleg helgen. Skapet har hatt dører, men dei er borte.

Ute i våpenhuset heng ein veggplanke frå stavkyrkja med bumerke og runeinnskrifter. Denne stod opphaveleg i koret,

ALTERBORD FRÅ KATOLSK TID: I steinalteret var det i mellom-alderen oppbevart ein relikvie. Midt på trealterbordet kan ein opne ei lita luke og sjå ned på det.

RIKT ORNAMENTERT: Preikestol frå 1640 med fem utskorne felt. Lydhatten over har Kristian 4. sitt symbol, englar og rettferdsgudinna Justitia med skålvekt og sverd. Under står ein utskoren soldat som ber preikestolen på skuldra si.

og runene fortel om ei kvinne, Margareta, som er lagt i grav «her nedanfor», altså inne under korgolvvet. Runeskrifta er datert til om lag år 1310.

Framme i koret står den gamle døypefonten i kleberstein, datert til midt på 1200-talet. Stiltrekk røper at det er engelske steinhoggarar som har forma ut fonten, som er skålforma innvendig med ein åttekant (oktogonal) utvendig. Hovuda til fire vaktmenn held frå sidene utkikk i dei fire himmelretningane, og skal vakta det heilage badet mot vonde krefter.

Slik kunne ein fortsetja med å ramsa opp saker og ting frå kyrkja si inventarliste, men nokre ting som skjedde med kyrkja etter år 1600 må nemnast.

Det var nok store ting då kyrkja fekk preikestol i 1640. Vi kjenner ikkje namnet på kunstnaren, men han har gjort arbeidet i ein stil vi kjenner frå Tyskland og Danmark. Det er dei fire evangelistane som er utskorne i fire av hovudfeltene, medan Kristus som verdens herskar står i det femte. Inngangen til stolen er flankert av Adam og Eva, og på lydhatten over finn vi kong Kristian 4. sitt symbol. Under står det ein soldat som heile stasen kviler på.

Biletpryden blei måla over

Om lag på denne tida, midt på 1600-talet, blei kyrkja dekorert innvendig. Det må ha vore eit stort arbeid som har teke si tid, for dei fleste flatane av kyrkjeveggane og heile kortaket blei pryda med ornament og hendingar frå Bibelen. Her kunne folk sjå i biletform det som kristendomen fortalde. Vi kjenner ikkje alle motiva, men i kortaket, som framleis er svært godt bevart, er det nokre av dei dramatiske hendingane frå det gamle testamentet som har fått plass.

Diverre vart det bestemt av biskopen etter ein visitas i 1865 at biletpryden på veggane skulle målast over. Han meinte at alle desse bileta kunne forvirra ein stakkars uskulert bonde-mann, og få han til å drøyma seg bort i kyrkjebenken i staden for å høyra på kva presten hadde å fortelja. To år seinare vart

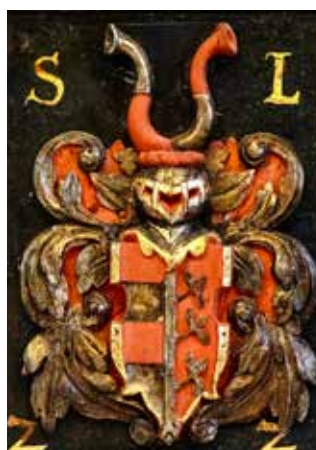
ALTERTAVLE FRÅ 1622: Altertavla er skapt av Lambert Tidemann frå Bremen. I storfelta har den ei korsfestingsgruppe nederst og oppstandelsen over, og fleire skriftstader er sitert. (Foto: Frode Inge Helland).

målararbeidet gjort. Heldigvis blei kortaket spart, og også dei malte teppene som «heng» nederst langs veggane. Ei stor restaurering rundt 1950 klarte ikkje å gjenskapa det som eingong var, sjølv om all den lyse fargen som var påført blei vaska vekk.

Denne forteljinga om kyrkjestaden Hamre er ei svært forkorta utgåve. Mange viktige, interessante og snodige ting får venta til eit anna høve. Kanskje det i samband med jubileet om nokre år kan bli råd til å fortelja heile historia? Eller rettare, dei delane av historia vi har tilgang til. For mykje er aldri blitt dokumentert, og i den store gløymeboka er det smått med referansar.

ALTERSKAP FRÅ SLUTTEN AV 1400-TALET: Personane i alterskapet er (frå venstre) ein kvinneleg helgen, Maria med barnet og ein pave, antageleg Gregor den store.

VÅPENSKJOLD PÅ ALTERTAVLA: Våpenskjoldet til Sofie Lindenow, dansk adelsdame og kona til lensherre Knud Gyldenstjerne – som har skjoldet sitt på andre sida av predellaen (fotstykket) til altertavla. Dei to tala nederst refererer truleg til årstallet (1622) då ekteparet donerte altertavla.

Til ettertanke

Livet er truet

Vi vil heller leve i egen styrke enn å stole på Gud. Men da kutter vi av den grønne gren som vi skulle sittet på.

AV ROLF RASMUSSEN, SENIORPREST I ÅSANE MENIGHET

Året 2020 står i pandemiens tegn. Et lite virus har forandret hele verdens skikkelse. I frykt for smitten har hele verden kledd seg i vernetøy. Selv om Norge nå forsiktig løfter på en del av restriksjonene vi har vært under, vet vi at titusenvis av liv ennå kan gå tapt før verden kan regne med at det verste er over.

Gjennom Vestens historie har ofte katastrofer vært sett på som en Guds straffedom. Nå for tiden vil vi gjerne avskrive slike tanker som uvitenhet. Og det er jo sant at vi ikke kan kikke Gud i kortene. Men fremdeles er Gud historiens Herre. Han satte den i gang, og han vil en gang avslutte den. Kan Gud likevel stå bak katastrofer?

Det gamle testamente gir oss flere beskrivelser av katastrofer som Gud sto bak. Den første og største var storflommen som utslettet alt landbasert liv, med unntak av de dyr og mennesker som var ombord i Noahs ark. Guds begrunnelse for denne drastiske handlingen var hans sorg over menneskenes ondskap (1.Mos. 6,5-8). Men etter flommen lover han de overlevende: Dette skal jeg aldri gjøre igjen!

En annen katastrofe for hans folk (jødene) var utslettelsen av deres to politiske enheter: Israel (Nordriket) i 722 f.Kr. og Juda (Sydriket) i 587 f.Kr., begge med den samme begrunnelsen: at hans folk hadde forlatt sin pakt med ham og dermed sluttet å lyde hans gode bud. Vi skal merke oss at i forkant sendte han mange profeter til å forkynne omvendelse for folket – for om det hadde skjedd, ville katastrofen blitt avverget.

I Det nye testamente finnes det også en nasjonal katastrofe som venter jødefolket, og som Jesus forutser: Opprøret mot romerne som ender med ødeleggelsen av tempelet i Jerusalem i år 70. Lukas forteller om hvordan han gråter når han ser for seg den kommende ødeleggelsen (19,41-44). Denne gangen er det hvordan byen ikke vil ta imot ham som er grunnen. Han hadde ønsket å være byens beskytter og bevarer. Men det strander på dette: «Dere ville ikke» (13,34).

Samtidig merker vi oss hvordan Jesus kommenterer to samtidige ulykker i Luk. 13,1-5: De som spør ham vil gjerne se ulykkene som en personlig staff over dem som omkom, men dette avviser Jesus tvert. Men han legger til: «Hvis dere ikke vender om, skal dere alle omkomme som dem». På samme måte avviser Jesus i Joh. 9,3 at en mann han senere helbredet er blitt født blind på grunn av foreldrenes synd eller egen synd. Da skal heller ikke vi komme med slike dommer over dem som rammes av ulykker.

Så finnes det altså likevel en forbindelse mellom synd og død. Adam og Eva spiste av treet Gud ikke hadde tillatt dem, og konsekvensen ble døden. De er typiske for alle oss mennesker.

Vi vil heller leve i egen styrke enn å stole på Gud. Men da kutter vi av den grønne gren som vi skulle sittet på.

Gud skapte oss i kjærlighet for at vi skulle speile oss i ham og der finne vår identitet. Liv uavhengig av Gud finnes ikke. Som Paulus uttrykker det: «Det er i ham vi lever, beveger oss og er til. (Apg. 17,28). Baksiden av dette er da at hvis Gud ikke lenger holder oss i live, dør vi (Job 34,14-15). Vi lever alle med denne dommen over oss.

Det som gjør det nye testamentet nytt, er konsekvensen av Jesu død. Han tok på seg vår skyld og dermed vår dødsstraff. Når han står opp til et forvandlet liv, åpner han også for en ny fortsettelse - og forvandling - av våre liv. Det evige liv blir etablert, og kan begynne her og nå. Døden blir ikke lenger livets nederlag, men porten inn til livets forvandling. Det gjelder enten jeg skal dø av kreft, korona eller alderdom.

Jesus kom ikke for å dømme verden, sier han selv i Joh. 3,17. Men pandemien kan minne oss om hvor vi har livets feste og kilde, og dermed få oss til å vende oss til Ham. Da kan livet bli forvandlet og fornyet.

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Fordi eg treng det

«Og slik Moses lyfte opp ormen i øydemarka, slik må Menneskesonen lyftast opp, så kvar den som trur på han, skal ha evig liv» (Joh. 3, 14-15).

AV JOHN SKARTVEIT

Kva er det å tru? Korleis ser ein som trur ut? Eg har møtt mange menneske som kan fortelja om overveldande opplevingar, ei gjennomtrengjande kjensle av fred, ei fjellstø visse om at dette er det rette å meina og dette er det rette å tru. Dette finn eg lite av i mitt eige liv, eg tenkjer ofte at eg ikkje passar til å vera religiøs.

Men er trua bygd på kjensler, bergfaste overtydingar og rette meiningar? Er det ikkje slik at å tru er å ta i mot det Jesus byr oss, frelse og tilgjeving for syndene – ikkje fordi eg føler det eine eller det andre, men rett og slett fordi eg treng det?

Er det ikkje slik at trua er for vårt åndelege liv som pusten er for vårt fysiske liv – det er ikkje avgjerande kva du tenkjer om å pusta, eller kva du føler når du pustar. Det som trengst, er at du faktisk lèt lufta sleppa ned i lungene. Å tru er å få, men det du får, er avhengig av gjevaren, ikkje av deg.

Menneske er ulike på mange måtar, kvifor skulle då Gud trenga at alle tok i mot gåva på akkurat den same måten? Det som vert ståande, er at eg treng Jesu frelse, difor trur eg, og det er nok.

Så må eg leva med at tvil og uvisse ofte er ein del av trua, men eg trur. Fordi eg treng det.

SLEKTERS GANG

Døypete:

ARNA SOKN

08.03.2020 STORM EIKELAND
 08.03.2020 CELINE KARLSEN HOLE
 22.03.2020 JENNY BJELDE
 26.04.2020 OLINE FJELDSTAD STOKKA
 10.05.2020 EMILIA NORDEIDE RØYSEN
 24.05.2020 LOTTE SPILDE ALFREDSEN
 24.05.2020 THOR NELSON ELVIK
 24.05.2020 EMIL SPILDE TVEIT

Døde:

ARNA SOKN

Gravferd:

17.03.2020 AUD ODDNY BJØRNESTAD
 17.03.2020 HELGA REKSTEN
 19.03.2020 ELSE VEVLE
 17.03.2020 FRIDTHJOF HELDAL
 27.03.2020 ANNA SÆBØ
 27.03.2020 BRYNHILD SKJELBREID
 03.04.2020 TORILL MONA LØTVEIT THORSTENSEN
 03.04.2020 ASTRID ALVILDE NELSON
 07.04.2020 NILS ANDREAS LANGHELLE
 07.04.2020 EDITH KARIN EINAAS
 17.04.2020 TORVALD FLATÅS
 17.04.2020 OTTO HAMMERSLAND
 21.04.2020 ERNST KRÜGER NÆSS
 28.04.2020 ELI TORESEN
 07.05.2020 ELDBJØRG HJELMÅS
 12.05.2020 DAGNY SØYLAND
 28.05.2020 RUNE GEIR SOLHEIM

YTRE ARNA SOKN

13.03.2020 JOHAN FRANZ NILSEN (MØLLENDAL KAPELL)
 17.04.2020 ESTER KARIN HJERTØ
 28.04.2020 BJARTE STEEN
 28.04.2020 SIGBJØRN JOHNSEN (ÅSANE GAMLE KIRKE)

Ei ny tidsrekning

Me går inn i sommaren etter å ha lagt bak oss den raraste våren dei fleste av oss har opplevd.

TEKST: KRISTIN HJERTAKER

Kanskje blir det eit før og etter korona-tida. Kanskje blir det eit skilje som vil prega oss framover; nye rutinar i kvardagen, nye måtar å jobba på for mange, at me ikkje lenger tar for gitt å kunna møte kven me vil – eller reisa kor me vil. Eller kanskje fell alt nokså raskt tilbake til slik det var. Me veit ikkje enno.

Men uansett har me gjort mange heilt nye erfaringar. Kven hadde trudd at samtlege fly vart sett på bakken, at skular skulle stengjast og fridomen vår skulle bli så avgrensa i løpet av få dagar? Ingen. Så skjedde det likevel.

I kyrkja trur me på fleire ting som kan verka uforståeleg. Men heldigvis er det ikkje noko krav til at me skal forstå alt som handlar om Gud og Jesus. Me får lov til å *tru* det; stola på den store forteljinga om Gud som skapte verda og oss menneske – og som elsker oss og vil ha med oss å gjera.

Også her er det eit tidsskilje; før og etter Jesus kom til jorda, fødd som ein sårbar, liten baby. Gud kom oss heilt nær, i Jesus Kristus.

I starten av gjerninga si formulerte Jesus dette prosjektet slik: *«Tida er inne, og Guds rike er kome nær. Vend om og tru på evangeliet!»* (Markus 1,15).

At Guds rike er kome nær, inneber at ei ny tid har begynt, og det har store konsekvensar. Jesus viste blant anna gjennom under og mektige gjerningar at han var Guds son – og han vann over døden påskedag.

Det nye *har* begynt, men er ikkje fullt ut realisert enno. Me snakkar gjerne om at Guds rike er her allereie no, men så er det også eit «enno ikkje». Det handlar om at det skal koma ein dag når Gud har lova å gjera ALLE ting nye. Då skal det ikkje vera noko sjukdom, plage eller vondskap. Dette er vårt håp for æva.

I mellomtida får me leva i krafta av Jesu oppstode – og gleda oss over at me no kan møtast igjen i ulike fellesskap og hjelpa kvarandre på vegen, akkurat der me er. For me treng kvarandre!

Smittevern i kyrkjene

Etter ei krevjande tid, med stengde kyrkjer, har vi no opna opp igjen, og talet på kor mange som kan vere til stades endrar seg.

Frå 7. mai har vi hatt ei grense på 50 personar, men denne ventar vi blir utvida i juni. Vi kjem likevel ikkje tilbake til «normalen» for gudstenester og andre kyrkjelege handlingar.

Handvask er viktig. Vi har handsprit ved inngangen til kyrkjene. Vi må framleis halde avstand til kvarandre. Det skal vere trygt å gå til gudsteneste og andre kyrkjelege handlingar.

Velkomen tilbake!

Arna kyrkje

Ytre Arna kyrkje

Velkommen til kyrkje

Merknad: På grunn av koronapandemien vil **dåp** inntil vidare stort sett skje i egne dåpsgudstenester før eller etter den ordinære gudstenesta. Meld dåp på vanleg måte gjennom Kirketorget, så vil vi ta kontakt og avtala klokkeslett. Er det ingen ledige datoar framover? Ta kontakt direkte med presten (Arna sokn: Kristin Hjertaker, tlf. 55362274, Ytre Arna sokn: Ingvar Fløysvik, tlf. 55362275), så finn me ei løysing.

14.06.2020

2. *sundag i treeiningstida - Matt 3,11-12*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Institutt for sjelsorg – Modum bad. Sundagsklubben.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

21.06.2020

3. *sundag i treeiningstida - Luk 14,15-24*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

28.06.2020

4. *sundag i treeiningstida - 1 Kor 9,24-27*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS Bjørgvin.

05.07.2020

5. *sundag i treeiningstida - Matt 7,15-20*

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

12.07.2020

6. *sundag i treeiningstida (Aposteldagen) - Luk 5,1-11*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

19.07.2020

7. *sundag i treeiningstida - Luk 15,1-10*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd. Takkoffer til Lia gård retreatsenter.

26.07.2020

8. *sundag i treeiningstida - Matt 6,19-24*

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

02.08.2020

9. *sundag i treeiningstida - Rom 8,31-39*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

09.08.2020

10. *sundag i treeiningstida - Luk 5,27-32*

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

16.08.2020

11. *sundag i treeiningstida - Matt 23,37-39*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Kirkens ressurscenter mot vold.

23.08.2020

12. *sundag i treeiningstida - Matt 6,24-34*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 10.30 og 12.30: Konfirmasjonsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

30.08.2020

13. *sundag i treeiningstida - Matt 25,14-30*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd. Takkoffer til Normisjon utland. **Ytre Arna kyrkje kl. 10.30 og 12.30:** Konfirmasjonsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

05.09.2020

Laurdag etter 13. sundag i treeiningstida

Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjonsgudsteneste. Kristin Hjertaker og Cathrine Snipsøyr. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

06.09.2020

14. *sundag i treeiningstida (Vingardsundagen) - Matt 20,1-16*

Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjonsgudsteneste. Kristin Hjertaker og Cathrine Snipsøyr. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. **Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:** Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

12.09.2020

Laurdag etter 14. sundag i treeiningstida

Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjonsgudsteneste. Kristin Hjertaker og Cathrine Snipsøyr. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

13.09.2020

15. *sundag i treeiningstida - Fil 1,9-11*

Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjonsgudsteneste. Kristin Hjertaker og Cathrine Snipsøyr. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

20.09.2020

16. *sundag i treeiningstida - Mark 7,31-37*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

27.09.2020

17. *sundag i treeiningstida - Joh 11,17-29,30-46*

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Det norske bibelselskap.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@kirken.no
ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Besøksadresse Arna: Lakslia 21
(Kyrkjelydshuset Indre Arna)

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset Indre Arna)

Opningstid: Tysdag til fredag 10-14

Besøksadresse Ytre Arna: Peter Jebsens vei 39
(Kyrkjelydshuset Ytre Arna)

Opningstid: Onsdag 11-14.

Heimeside Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/arna

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/ytrearna

Arna kyrkjelyd på Facebook: www.facebook.com/arnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelyd på Facebook: www.facebook.com/ytrearna

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831, VIPPS 11237
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02325
VIPPS 12191

Kirketorget (besøksadresse: Marken 34) tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd: Tlf.: 55 59 32 10.

Soknerådsleiar Arna: Hans Martin Svarstad

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Ingvar Fløysvik

E-post: if952@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 75
Tlf.: 916 06 626

Sokneprest Kristin Hjertaker

E-post: kh937@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 74
Tlf.: 414 79 182

Kateket Cathrine Snipsøyr

E-post: cs262@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: mf934@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator

i Ytre Arna: Benthe Vevle
E-post: bv467@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna

Møyfrid Opheim
E-post: mo532@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 78

Trusopplærer i Arna: Gro Eman

E-post: ge427@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 97

Kyrkjetenar Monica Ohr

E-post: mo886@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 76

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

E-post: mb588@kyrkja.no
Tlf.: 480 23 145

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf,

E-post: os377@kirken.no
Tlf.: 55 36 22 98

Trusopplærer og diakonimedarbeidar Ytre Arna:

Marianne Vevle Hjortland

E-post: mh798@kyrkja.no
Tlf.: 55 36 22 95

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
mobil: 92294877 / E-post: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787 / E-post: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord, Ingvar Fløysvik og Harald Haugsvær.

Blad nr. 4-2020 kjem ut torsdag 17. september.

Frist for levering av stoff lokalt er: fredag 28. august

Redaksjonen blir avslutta: fredag 4. september.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:

tor.holmefjord@bkkfiber.no

Ny kantor i Ytre Arna

Frå 1. juli får me ny organist i Ytre Arna. Det er ikkje kvar dag det skjer, dei har vore stødige, organistane våre!

TEKST OG BILETE: INGVAR FLØYSVIK

Den nye kantoren heiter Jørn Skauge, er 31 år, er gift og får skulegut til hausten. Han bur i Hillesvåg i Alver, så han kjem til å slita litt bildekk i tenesta.

– Eg er oppvaksen på Hodneland i Lindås og byrja spela piano då eg var ni; då vart eg elev ved Lindås kulturskule, fortel han i det me møtest i kyrkja ein måndag morgon i mai.

Seinare vart det både bachelor og mastergrad i utøvande piano ved Griegakademiet, bacheloren med orgel som bi-instrument, det vil seia at han studerte orgel i eitt år.

– **Berre for å få det ut av vegen: Prosten vår heiter òg Skauge, er det nokon samanheng?**

– Ja, han er syskenbarnet til far.

– **Så veit me det. Eg har høyrte gjete at du har hatt ein del konsertar på Troidhaugen?**

– Ja, viss det blir konsertar i år, er det fjerde året. Grieg har kjempemykje bra. Ein av favorittane er *Bryllupsdag på*

Troidhaugen. Det er eit staseleg stykke! Men elles kjem det an på humøret kva eg likar best.

Skauge set seg til det elektroniske orgelet vårt og kan slå fast at det er fin lyd i det. Endå kjekkare er det nok med flygelet. Yamaha er alltid bra, seier han, og dette instrumentet har verkeleg vakker klang! Kyrkjelydsbladet sin medarbeidar får med seg ein heil liten minikonsert.

– Eg byrja vikariera på orgel frå i forfjor. Sidan har det balla på seg. Eg har vore mest i Åsane og Eidsvåg, fortel han.

– No gler eg meg til å byrja i Ytre Arna. Det er ei fin kyrkje! Åsane og Eidsvåg har store kyrkjer med svært vide kyrkjerom. Det gjer akustikken vanskeleg. Eg likar mykje betre dei tradisjonelle langkyrkjene, slik som her.

Då står det berre att å ynskja Jørn Skauge velkomen som ny medarbeidar i Ytre Arna kyrkjelyd og gle oss til å høyra han spela.

NY KANTOR: Då Jørn Skauge hadde den avsluttande master-konserten for fem år sidan, meinte sensor at han hadde halde ein konsert i «absolutt verdsklasse».